

Április 29 és 30 között a Civil Közösségek Házában Zenei Szubkultúrák Médiaprezentációja néven konferenciát szervezett a PTE BTK Kommunikáció-és Médiatudományok tanszéke, valamint a PTE BTK IDI Kultúratudományi PhD program, mindennapunk médiajelenségeivel a központban. (Képünkön Gaborják Ádám látható.)

A két napos előadássorozat a lehető legváltozatosabban járta körül a napjaink korosztályait és társadalmát érintő szubkultúrákat. A hallgatók, meghívott tanárok és a PTE előadóinak prezentációi segítségével az érdeklődők rengeteg olyan kérdésre választ kaphattak, melyek a mai médiában megjelenő újdonságokkal kapcsolatosak. Talán az egyik legizgalmasabb szekciót péntek délután tartották, a populáris kultúra és a képzőművészet közötti kapcsolat került terítékre. A testnek és identitásnak a szerepe a posztmodern mint új diskurzus megjelenése óta erőteljesen megváltozott mind az irodalomtudomány, mind vizuális művészetek és a médiatudomány számára. Az identitás válságba kerülése ismerős fogalom az irodalomelméletben jártasoknak, és úgy tűnik ez a posztmodern médiában is él. A technikai képalkotás rohamos fejlődése átírja az identitás szerepkörét. A zenei vizuál, a különböző fény trükkök hatására egyre inkább a

reprezentáció válik elsődleges tapasztalattá. A valóság helyett a látvány kerül előtérbe, melyben az identitás felaprózódik. Nem az lesz a lényeg, hogy a média hogyan hat az egyénre, hanem az, hogy az egyén hogyan használja fel, és írja fölül a korábbi médiumokat. Emiatt a test és identitás szerepe is egy egészen új köntösben jelenik meg napjaink popkultúrájában.

A Michael Jackson, David Bowie és Madonna által elindított sztár és díva kultuszt mára Marilyn Manson és Lady Gaga írja át. Mindkét popikon művésznevéből kiolvasható egy korábbi időszakra jellemző ismert személy, vagy stílus, (a Gaga szó a Queen Radio Gaga című slágerére utal, Marilyn Manson neve pedig Marilyn Monroe és Charles Manson mozaikja) amit felhasználva megalkotják saját világukat. Mindkét előadónál a csonkolt, furcsa, szörnyszerű test jelenik meg. A XVIII. és XIX. században elterjedt freak showkat idéző klipjeikben és koncertjeikben a testi rendellenességek kerülnek megvilágításba, ami maga után vonja a másság mint látványosság jelenségét. A materiális test ebben a megvilágításban önreflexív, a társadalom számára kivetettek teste, obscene, mindennel szemben álló. Mindkét híresség esetében ez a szörnyszerű test azonosítva lesz a sztárral is. Lady Gaga 'famous monster' kifejezése és Marilyn Manson 'The golden age of grotesk' című albuma a sztárt mint jelenséget már egy alapvetően groteszk szörnyként értelmezi, aki szembe kerül az adott elvárásokkal és szabályokkal. Érdeemes megfigyelni napjaink popkultúráját ebből a szempontból is, és akkor talán könnyebben el tudjuk fogadni ezeket a nem mindennapi figurákat.